GAZET VAN ACHTERBROEK 3.0 3

Publicatiedatum: 22 november 2020

WELKOM!

In deze donkere dagen hebben mensen nood aan steun en houvast. Om als Kerk een teken van hoop te geven, zet de kerkraad de deuren van de vroegere weekkapel open. Je kan er binnenlopen voor een persoonlijk gebed, voor het branden van een kaarsje, om tot rust te komen, … en dit 7 dagen op 7, van 9.00 u tot 16.30 u. Uiteraard worden er maar 4 mensen tegelijk toegelaten.

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

31 mei 1963:

'Jeanne Van den Broeck, de vrouw van Adriaan Mattheeussen, laat voor de eerste keer de jonge kalveren naar de weide. Een van de meuttekes is al direct in form en schiet de straat op en de Foxemaat in. Jeanne schoot er achter doch kon het tegen de jeugd niet bolwerken, zodat er hulp aan te pas moest komen. Uiteindelijk was het aan Fons Van Thillo dat men het ding te pakken kreeg'.

WEEK VAN DE PLEEGZORG

Van 13 tot 22 november was het Week van de Pleegzorg. Een moment bij uitstek om stil te staan bij het belang en de kracht van pleegouders die elke dag opnieuw klaarstaan voor kwetsbare kinderen en jongeren. Rita Van Thillo is een super enthousiaste alleenstaande pleegouder die graag haar verhaal deelt.

Iets betekenen voor anderen

'Ik studeerde af als regentes, maar belandde door de werkonzekerheid toen bij Cera (nu KBC). Naast deze job had ik al snel de behoefte om iets te doen waarbij ik iets kon betekenen voor anderen. De eerste jaren vulde ik dit in door vormselcatechese en bijles te geven, maar eigenlijk droomde ik ervan om iets te doen met kinderen. 15 jaar geleden begon ik met een vakantiekindje Kahina, een Algerijns meisje uit de omgeving van Parijs. Via de Vreugdezaaiers kon ik haar elke vakantie 4 leuke weken bezorgen. Toen de Vreugdezaaiers haar werking moest stopzetten, kwam ik bij pleegzorg terecht. 9 jaar geleden meldde ik mij aan als kandidaat pleegouder'.

Zoveel meer dan een kindje opvangen

'Na mijn aanmelding werd ik uitgenodigd op een informatieavond. Daar werden de verschillende vormen van pleegzorg uitgelegd, en was er ruimte om vragen te stellen en kennis te maken met pleegouders. Daarna volgden enkele huisbezoeken en een screening rond je verleden, familiebanden, motivatie, waarden en normen, … Ik volgde een korte pleegzorgcursus, samen met andere kandidaat-pleegouders, waar we uitgebreid van gedachten konden wisselen over de problematiek bij pleegkinderen. Pleegzorg is immers meer dan een kindje van anderen opvangen. Er zijn frequente begeleidingscontacten, contacten of bezoeken met een mama of papa, afspraken in de jeugdrechtbank, soms bezoeken in een begeleid centrum van pleegzorg, … en dit alles ngl. de voorgeschiedenis van de ouders en de kinderen. Sommige ouders verzetten zich tegen de plaatsing of zijn heel kritisch, met andere ouders kan je een fijne band opbouwen. Voor pleegzorg is het belangrijk om voldoende mensen rondom je te hebben die je mee ondersteunen in de zorg van het kind'.

Full house

'Ik stelde mij kandidaat voor langdurige pleegzorg. Bij crisisopvang zoekt men van de ene op de andere dag voor enkele weken opvang. Daarnaast is er ook 'zoekende' (waarbij men kijkt of het kind terug naar huis kan) en 'biedende' (het kind wordt voor langere tijd geplaatst) opvang. Omdat er geen garanties zijn, worden de contracten jaarlijks verlengd of stopgezet. Tenslotte is er ook nog 'ondersteunende' pleegzorg, waarbij een kind bv. om de 2 weken een weekendje komt logeren zodat de ouders af en toe een beetje ademruimte krijgen. Mijn eerste pleegkindjes Fatima (toen 4 jaar) en Samir (toen 2 jaar) hebben anderhalf jaar bij mij gewoond. Toen zijn ze, vroeger dan bij de plaatsing gepland, terug naar hun ouders gegaan. Ondertussen wonen ze bij hun papa en zijn ze, samen met hun zusje Sarah, in ondersteunende pleegzorg bij mij. Ze komen om de paar weken een weekend en tijdens de vakanties enkele weken logeren. Mijn zus bezoekt hen 2 keer per week om te kijken hoe het thuis gaat en om hen te helpen met hun schoolwerk. Sinds 5 jaar wonen Shanel (toen 6) en Giselle (toen 4) bij mij. Twee jaar geleden kwam Elena (toen 3) er bij, die na een jaar terug naar haar mama kon, en nu nog bij mij in ondersteunende pleegzorg zit. En in augustus kwam kleine Loyd (2,5) ons gezin vervoegen. Ook bij hem is het de bedoeling dat hij op termijn terug naar zijn ouders kan. Voor de opvang van de kinderen heb ik heel veel steun aan mijn zus. Zij vangt de kinderen dagelijks mee op en helpt hen met hun huiswerk. Ook haar leven staat volledig in het teken van de kinderen'.

Elk kind heeft superveel fijne eigenschappen

'Als je aan pleegzorg begint, weet je dat veel kinderen al een verleden meedragen, hoe klein ze ook zijn. Dit kan gaan van hechtingstoornis, verwaarlozing, alcohol– of drugsverslaving van de ouders, mishandeling, … Van elk kind krijg je vooraf info en kan je aangeven of dit voor jou haalbaar is of niet. Wat niet wil zeggen dat je je op alles kan voorbereiden, want tijdens de verschillende ontwikkelingsfases van een kind komen er soms dingen naar boven die je vooraf niet kan inschatten. Mijn zus en ik proberen te vertrekken vanuit het idee dat elk kind superveel fijne eigenschappen heeft. Als deze gedurende bepaalde levensfases minder getoond worden, is het een hele uitdaging om te zoeken waar het minder positieve gedrag vandaag komt. Samen met het kind of met een hulpverlener zoeken naar de kwetsbare plekken in zijn/haar ontwikkeling is een eerste stap om op een helende manier om te gaan met dit gedrag. En dan lukt het om, doorheen het gedrag van het kind, een fantastisch kind te zien dat nood heeft aan aandacht en een warme plek,

aan iemand die het kind graag ziet. Elk stapje voorwaarts geeft zoveel voldoening en energie om verder met dit kind op weg te gaan. En als het ondanks alles nog moeilijk gaat, vind je ondersteuning bij je begeleider van pleegzorg, die de kinderen mee opvolgt'.

Warm plekje in ons hart

'Het afscheid is telkens moeilijk. Bij Fatima en Samir kwam dit afscheid veel vroeger dan eerst vermeld. Dat was moeilijk, omdat ik niet voorbereid was. Gelukkig had ik een heel fijn contact met de ouders en zie ik hen nog steeds vaak. Bij Elena wist ik dat het opvang voor korte duur was. Maar ook bij haar vind ik het heel fijn dat het contact 2-wekelijks behouden blijft! Pleegzorg is echt een heel mooie aanvulling aan mijn leven, één van mijn beste beslissingen ooit! Ik ben enorm dankbaar voor de periodes dat de kinderen bij mij zijn! Het geeft mij zoveel levensvreugde om de kinderen te helpen opgroeien. Elk moment waarop je kleine stapjes voorwaarts ziet in de ontwikkeling van een kind zijn zo kostbaar en hartverwarmend! Ik hoop echt dat mijn zus en ik nog heel lang kindjes, die daar nood aan hebben, een warm plekje mogen geven in ons hart!'

HELDEN VAN HIER

De impact van het coronavirus op ons welzijn valt niet te onderschatten. En dat mag en moét gezegd worden. Want psychosociale hulpverlening: het zit nog altijd –onterecht- in een taboesfeer. Lief Konings is psycho– en relatietherapeut bij haar eigen praktijk, Pro-Art-Consulting, in de Achterstraat. Daarnaast voorziet ze ook coaching, conflictbegeleiding en opleidingen in de gezondheidssector. Haar werking is gericht op volwassenen.

Werk aan je eigen veerkracht!

'De impact van de Coronacrisis kent in alle leeftijdscategorieën heel wat psychosociale risico's', zegt Lief. 'De quarantaine zorgt voor eenzaamheid, stress, angsten, spanningen. Alle evidente zaken zijn weggevallen, mensen moeten zich constant aanpassen, voelen zich binnen hun gezin eenzaam. Er is veel onzekerheid en weinig perspectief. Door Corona is er een significante stijging van mensen met een hulpvraag en ook de zwaarte van de klachten is toegenomen. Vooral bij relatiecrisissen is dit heel duidelijk. Heel veel onderhuidse spanningen komen nu naar de oppervlakte. Ik roep dan ook iedereen op: werk aan je eigen veerkracht!'

Werken aan onze eigen veerkracht, hoe dan?

'Focus op wat voor jou belangrijk is, zet jezelf op de eerste plaats. Wat geeft jou een goed gevoel? Vraag jezelf af wat die coronacrisis met jou doet. Krijg je door tijdelijke werkloosheid te weinig prikkels of net te veel omdat er meer gezinsleden thuis zitten? En hoe kan je hier verandering in brengen? Heb je nood aan wat rust, ga dan even alleen fietsen. Heb je nood aan een babbel? Ga met iemand wandelen. Probeer de controle terug over je leven te krijgen. En skip gerust eens het (Corona) nieuws'.

Hoe kunnen we zorgen voor elkaar?

'Als je ziet dat iemand het moeilijk heeft, probeer er dan achter te komen wat er aan de hand is. Als je veranderingen merkt in het

normale patroon kan dit een indicatie zijn: is iemand snel boos, bang, gestresseerd, triest, kort van stof of afwezig moet je je afvragen wat er aan de hand is. Enkele tips: toon interesse en bezorgdheid. Stel gewoon de vraag 'hoe gaat het met jou?' Laat die persoon vertellen wat hij/zij kwijt wil. Kan iemand er niet over praten, stel dan voor om samen iets te doen wat nog mag (bv. een wandeling maken). Ook vrijblijvende, opper-vlakkige babbels kunnen een groot verschil maken'.

Voor eens en altijd

Het is niet erg om hulp te zoeken als je het moeilijk hebt. Het is niet omdat er niet over gesproken wordt, dat de problemen niet bestaan. Wie te lang wacht met het zoeken naar hulp krijgt vaak lijfelijke klachten (eet– of slaapproblemen, hoofdpijn, …). Heb je zelf nood aan een babbel of aan iemand die je kan helpen om aan je veerkracht te werken? Neem gerust contact op met Lief (0475 56 90 11). Ze heeft me beloofd om heel bereikbaar te zijn en op korte termijn te reageren.

Is de stap naar persoonlijk contact te groot? Dan kan je via verschillende instanties ook anoniem je verhaal doen. Checkjezelf.be - Tele-onthaal: 106 - Zelfmoordlijn: 1813 - Praten over geweld: 1712 - Awel (jongeren): 102. Je kan ook terecht bij 't Kruispunt (0476 78 08 35) of TEJO (voor jongeren: 0468 05 82 43) of JAC (03 232 27 28). Deze instanties vind je aan het kruispunt van Kalmthout.

HOE GAAT HET NOG MET?

Sofie Vanden Bergh groeide als oudste dochter van Ludo en Agnes Francken op in een gezin van 4 kinderen in de Achterstraat. ‘Mijn broer Tom is de oudste, verder heb ik nog 2 jongere zussen Lieselot en Annelies’, steekt Sofie van wal.

Lekkere warme chocomelk

‘Ik woon ondertussen bijna 13 jaar in Kessel, waar we een huis verbouwd hebben. Ik ben hier terecht gekomen na mijn studies in Lier, waar we trouwens ook nog 3 jaar gewoond hebben. Samen met mijn man heb ik sinds 4 jaar een ‘thuisverplegingspraktijk’. Hiervoor werkte ik in een WZC in Nijlen, met thuisverpleging in bijberoep. In mijn vrije tijd ben ik graag taxi mama voor mijn kinderen Fien (bijna 11) en Tijs (9). De kinderen naar de muziekschool, tennis, pingpong, … brengen: dat vraagt toch wel wat heen-en-weer ritjes. Verder loop ik graag een toertje in de Kesselse hei of doe ik iets creatiefs: een workshop bloemschikken, macrame, breien, koken,… Ik kom nog heel graag in Achterbroek, hoewel het dorp toch ook wel hard veranderd is. Veel huizen weg, nieuwe appartementsblokken bijgezet. Ik heb heel veel mooie herinneringen aan de kleuter– en lagere school. Met enkele schoolvriendinnen heb ik nog steeds contact. En hoe leuk was het om elk jaar nieuwjaarkezoete te zingen, of te rommelpotten? Dan was er in de Achterstraat altijd lekkere warme chocomelk te verkrijgen. Of Achterbroek kermis, naar de fuif in de tent. Lang leve de boerenbals! En ook de park-concerten in ‘t Strijboshof waren altijd super tof!’, besluit Sofie.

IN DE BLOEMETJES

Afgelopen maandag werd de grot opgefleurd met bloemen. Vroeger onderhield Fons Elst het terrein en hielp hij Maria Vissers bij het planten van de bloemen. Nu heeft Rik van der Mast die taak van Fons overgenomen. Maria bestelt elk jaar bij de gemeente de bloemen (100 bladbegonia’s in het voorjaar en 100 violetjes in het najaar). Bij droogte zorgt René Beyers voor water en ook bij de buren (Gretel Sanders) mogen ze de kraan aansluiten aan de regenput. Vorig jaar plaatste de gemeente nog nieuwe banken. Op het altaar staat een schoon gebed voor de Coronatijd, geschreven door Bernadette Van Looveren. Maria Vissers wil graag al deze mensen bedanken. Maar ook jij, Maria: bedankt voor alle goede zorgen !

KUS DOOR DE BRIEVENBUS

De kabouter van Jana Van Loon (7 jaar) profiteert van het zonnetje om zijn was buiten te drogen.

De Gazet van Achterbroek is een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis . Redactie: Ann Francken. Contact: GVAchterbroek@gmail.com